

gaa med til at lade Spørgsmaalet om Størelsen af den Sum, der maa anvendes til Erstatninger, staa aabent. Der er nu foreslaaet 100 000 Kr., og man maa blive enig om en bestemt Sum, indenfor hvilken Finansministeren har at holde sig. Jeg kan heller ikke acceptere det ærede Medlem Hr. H. O. Hansens Forslag om, at der ogsaa skal gives Erstatning til dem, der beskæftiger fremmed Arbejdskraft, thi Erstatningen er kun bestemt for dem, der har været beskæftiget med den saakaldte Hjemmerulning. Skulde man ind paa at give Erstatninger til Folk, som beskæftiger flere Arbejdere, fordi de mulig vil komme til at lide nogen Fortræd ved den nye Tobakslov, vilde man komme ud at svømme.

Det ærede Medlem Hr. Pürschel var inde paa Strafbestemmelsen i Lovforslaget om Tobaksafgift. Det er et Spørgsmaal, som skal blive overvejet. I det hele taget er jeg villig til at forhandle om alle Enkeltheder i dette Lovforslag, for saa vidt de ikke bryder Lovforslagets Grundlinie og ikke forringer dets finansielle Resultat. Det ærede Medlem Hr. H. O. Hansen mente, at den foreslaaede 20 pCt.s Afgift paa de billigste Ciagerer ikke vilde gavne dansk Arbejde, men jeg skal hertil bemærke, at ingen danske Fabrikker af almindelig industriel Karakter for Tiden fremstille Varer, som falder ind under den 5 pCt.s Afgift, vi nu har, saa denne Sats virker saa godt som udelukkende som en Begunstigelse af Udlandet; og der er ingen Tvivl om, at Arbejdernes, Industriens og Handelsstandens Repræsentanter i Tobakskommissionen har fuldkommen Ret, naar de siger, at den Mæbelastning af de billige Cigarer, som man i og for sig godt kan gøre Indvendinger imod, er en Foranstaltning, der vil være af heldig Indfyldelse paa Beskæftigelsesgraden indenfor den hjemlige Tobaksindustri.

Det ærede Medlem Hr. Larsen-Badse talte om Sukkerindustrien, og enhver af os kan være enig i, at de Bemærkninger, han gjorde, angaar et Emne, som vi alle maa se paa med Alvor; der forestaar ganske sikkert ret kritiske Forhold baade for Sukkerroedyrkingen og Sukkerindustrien. Det ærede Medlem stillede intet direkte Forslag, men de Bemærkninger, han gjorde, vil naturligvis blive overvejet under den fortsatte Behandling; dog tror jeg ikke paa, at vi i Sukkerloven vil kunne indføre nogen højere Beskyttelse af Sukkerindustrien end den, vi har. Men det er muligt, der kan findes andre Midler til at komme Sukkerindustrien til Hjælp.

Pinstrup: Det er ganske naturligt, at de forskellige Erhverv Landet over med Interesse følger Behandlingen af de Lovforslag, som her foreligger, og dette gælder ogsaa Landbruget. Det er givet, at Landbruget med største Tilfredshed vil hilse den mest frihandelsvenlige Toldlov, det er muligt at faa gennemført, men vi erkender, at de Forhold, hvorunder vi gaar til Behandling af Toldlovsforslaget, er usikre, og den store Arbejdsløshed, der er indenfor Industrien, bevirker i nogen Maade, at Tidspunktet ikke er særlig gunstigt for at faa gennemført en saa frihandelsvenlig Toldlov, som vi kunde ønske. Et Erhverv som Landbruget maa under Hensyn til det Præfald, der er foregaaet ogsaa for Landbrugets Produkter, ønske, at vore Produktionsomkostninger kan bringes saa langt ned som muligt; og jo billigere de Redskaber, Maskiner o. s. v. kaneholdes, som Landbruget skal anvende i sin Produktion, des mindre bliver jo Produktionsomkostningerne.

Enkelte Talere har nævnt Ostetolden, og det har man vel sagtens gjort, fordi Ost er den eneste Landbrugsvarer, der har Toldbeskyttelse, om end denne Beskyttelse vel egentlig ikke har virket som saadan. Da der er Hundreder, ja vel Tusinder af Varer af anden Art, der har Toldbeskyttelse, dvæler man med nogen Forkærlighed ved denne Ostetold; men jeg tør sige, at er der ikke andet i Vejen end denne Ostetold, skal det ikke skulle os. Naar vi ikke paa anden Maade har kunstig Støtte for vor Produktion, bliver Ostetolden ikke noget afgørende Spørgsmaal for Landbruget.

Derimod kunde vi nok ønske, at der paa forskellige Positioner i Toldlovsforslaget blev taget noget Hensyn til Landbruget; formodentlig vil Landbruget ogsaa gøre sine Ønsker gældende overfor det Udvalg, som bliver nedsat. Jeg skal kun nævne ganske enkelte Ting. Høstbindegarn faar en Told af 5 pCt. af Værdien. Det forekommer mig at være noget rigeligt. Efter Vægttolden ifølge Toldloven af 1908 er det opgjort til at være 7 pCt. af Værdien, men vi kan ikke regne med, at vi kommer ned til den Pris, disse Varer stod i i 1908. Hegnspigtraad, en Nødvendighedsartikel for Landbruget i ret stor Udstrækning, faar efter min Mening en meget glubsk Beskyttelse, 12 pCt. af Værdien. Den er efter den gældende Toldlov 3 Ø. pr. kg, men vi kan jo ikke regne med den Pris, vi havde før Krigen, 25—30 Ø. pr. kg, Prisen har været langt over 1 Kr., og uden at vide det bestemt vil jeg antage, at Prisen ligger omkring